

नद्येतस्मिन्कुलेकश्चिन्निःसत्त्वःकृपणःपुमान्इत्यादिना छलैरेवमयाधर्मउक्तः तथाऽपि तंधर्ममयंनत्यजति अतः सत्यवाक् ॥ ३० ॥ मेमयाअ
हमेवाश्रयः पालकोयस्यसः ॥ ३१ ॥ स्थानंप्रापितइतियदुक्तंतदेवस्थानमाह तावत्सावर्णिमन्वंतरपर्यंतं सुतलमध्यास्तामधिवसत्वित्यर्थः य
द्यस्मिन्वसतामाध्यादयोममेक्षयानसंभवन्ति ॥ ३२ ॥ एवंब्रह्माणंप्रत्युक्त्वा करुणापरवशः साक्षाद्वलिप्रत्याह इंद्रसेनेतिचतुर्भिः ॥ ३३ ॥ त्व

गुरुणाभर्षितःशमोजहौसत्यंनसुव्रतः ॥ छलैरुक्तोमयाधर्मोनायंत्यजतिसत्यवाक् ॥ ३० ॥ एषमेप्रापितः
स्थानंदुष्प्रापममरैरपि ॥ सावर्णेरंतरस्यायंभवितेंद्रोमदाश्रयः ॥ ३१ ॥ तावत्सुतलमध्यास्तांविश्वकर्म
विनिर्मितम् ॥ यन्नाधयोव्याधयश्चक्रमस्तंद्रापराभवः ॥ नोपसर्गानिवसतांसंभवन्तिममेक्षया ॥ ३२ ॥ इंद्र
सेनमहाराजयाहिभोभद्रमस्तुते ॥ सुतलंस्वर्गिभिःप्रार्थ्यंज्ञातिभिःपरिवारितः ॥ ३३ ॥ नत्वामभिभविष्यं
तिलोकेशाःकिमुतापरे ॥ त्वच्छासनातिगान्दैत्यान्चक्रंमेसूदयिष्यति ॥ ३४ ॥ रक्षिष्येसर्वतोऽहंत्वांसानुगं
सपरिच्छदम् ॥ सदासन्निहितंवीरतत्रमांद्रक्ष्यतेभवान् ॥ ३५ ॥ तत्रदानवदैत्यानांसंगात्तेभावआसुरः ॥
दृष्ट्वामदनुभावंवैसद्यःकुंठोविनंक्ष्यति ॥ ३६ ॥ इ०भा०म०अ०बलिवामनसंवादोनामद्वाविंशोऽध्या
यः ॥ २२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ श्रीशुकउवाच इत्युक्तवंतंपुरुषंपुरातनंमहानुभावोऽखिलसाधुसं
मतः ॥ बद्धांजलिर्वाष्पकलाकुलेक्षणोभक्त्युद्गलोगद्गदयागिराऽब्रवीत् ॥ १ ॥

च्छासनमतिगच्छन्ति अतिवर्तंतइतितथातान् ॥ ३४ ॥ तथाऽपिभगवद्वियोगात्तदनिच्छंतंप्रत्याह सदेति ॥ ३५ ॥ संगद्यआसुरोभावः सविनं
क्ष्यति ॥ ३६ ॥ इत्यष्टमेटीकायांद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ त्रयोविंशेबलौयातेसुतलंसपितामहे
उपेद्रेणदिवंगत्वापूर्ववन्मोदतेहरिः ॥ १ ॥ बाष्पस्यकलाभिर्बिंदुभिराकुलेईक्षणेयस्य भक्त्याउद्गलः उत्कंठः ॥ १ ॥